

5) foretager mekanisk fragmentering af metalaffald,

skal etablere sikkerhedsstillelse over for godkendelsesmyndigheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til videtransport og destruktion eller deponering af affaldet ved en selvhjælpshandling, jf. §§ 69 og 70.

Stk. 2. Undtaget fra bestemmelsen i stk. 1 er listevirksomheder, der behandler bygge- og anlægsaffald, samt listevirksomheder, der udtager kølemidler af kasserede køleskabe fra private husstande.

Stk. 3. Godkendelsesmyndigheden fastsætter nærmere vilkår om sikkerhedsstillelsen i forbindelse med godkendelse af listevirksomheden, jf. § 33.

Stk. 4. Godkendelsesmyndigheden kan regulere sikkerhedsstillelsens størrelse, såfremt grundlaget for beregningen af størrelsen ændres væsentligt.

Stk. 5. Miljøministeren godkender forslag til kollektiv sikkerhedsstillelse for virksomheder, eller kategorier af disse, som nævnt i stk. 1. Miljøministeren træffer samtidig afgørelse om ophævelse af vilkår om sikkerhedsstillelse fastsat af godkendelsesmyndigheden.

Stk. 6. Miljøministerens afgørelser efter stk. 5 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er i stk. 1 alene tale om en præcisering af de virksomheder, der er omfattet. Det er endvidere præciseret, at det er tilsynsmyndighedens udgifter til selvhjælpshandlinger, der skal dækkes. Det betyder, at hvor en virksomhed har fjernet sit affald fra virksomhedens eget areal og placeret det i en anden kommune, vil det være tilsynsmyndigheden i modtagerkommunen, der får dækket sine udgifter til selvhjælpshandlingen.

Med den nye bestemmelse i stk. 2 præciseres det, at virksomheder, der behandler bygge- og anlægsaffald f.eks. ved nedknusning, nu klart falder uden for bestemmelserne om sikker-

hedsstillelse. Sådanne virksomheder behandler alene uforurenede bygge- og anlægsaffald og må ligestilles med virksomheder, der behandler papir og plast, idet ingen af disse virksomhedskategorier medfører nogen større forureningsfare.

Det foreslås ligeledes at undtage virksomheder, der udtager kølemidler af kasserede køleskabe fra private husstande. Denne aktivitet foretages så vidt vides i dag som altovervejende hovedregel af kommuner og fælleskommunale selskaber omfattet af den kommunale styrelseslov. Disse virker således ikke i konkurrence med private virksomheder. Virksomheder, der udfører service og reparation af større køleinstallationer, er tillige undtaget fra kravet om etablering af sikkerhedsstillelse, da de ikke omfattes af miljøbeskyttelseslovens liste over godkendelsespligtige virksomheder.

Finansrådet har i en henvendelse til Miljøministeriet peget på, at lovforslagets bestemmelse i stk. 4 om, at et pengeinstitut, forsikringselskab eller lignende straks skal underrette godkendelsesmyndigheden i tilfælde af manglende betaling for sikkerhedsstillelsen, er uhensigtsmæssig. Finansrådet har således fremhævet, at det centrale ved garantien netop er, at garantistillerens forpligtelse fremgår af garantierklæringen og er uafhængig af virksomhedens forhold. Manglende betaling for garantistillelsen medfører derfor ikke, at garantien bortfalder. Underretningsspligten er således overflødig, hvorfor det foreslås, at lovforslagets stk. 4 udgår. Underretning fra garantistilleren kan i øvrigt ikke anvendes som en soliditetsoplysning om virksomheden, idet en eventuel forsinket betaling for garantien kan skyldes mange andre forhold end manglende betalingssevne.

Efter lovforslagets stk. 5 godkender miljøministeren forslag til kollektiv sikkerhedsstillelse for virksomheder eller kategorier af disse og træffer samtidig afgørelse om ophævelse af vilkår om sikkerhedsstillelse fastsat af godkendelsesmyndigheden. Det fremgår ikke klart af lovforslaget, om sådanne afgørelser kan påklages, men det har ikke været tanken. Med ændringsforslagets stk. 6 præciseres det derfor, at miljøministerens afgørelse er endelig.